

МИХАИЛ БУЛГАКОВ

БИРЕН РАЗКАЗ

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

*Вагонът–лавка на Киевската
транспортно–потребителска кооперация четири
месеца продаваше само бира.*

Из писмо на
кореспондент

На гарата очакваха с нетърпение вагона–лавка и го дочакаха. Той пристигна и железничарите се втурнаха на тълпи към него.

— Дочакахме...

Първото, което се хвърли в очи на жителите на гарата, беше лозунгът на стената на вагона:

Неприлични думи да не се използват!

Под него друг:

На лица в нетрезво състояние не продаваме!

— Брей! — смаяха се железничарите. — Виж ти какви лозунги са се пръкнали. Досега пишеха: „Укрепвай кооперацията...“ или, да речем: „Съветската кооперация ще спаси... как беше... май беше ситуацията...“ Или нещо научно... Това тук е по–просто.

— Укрепихме сме я, изглежда!

— Та да не псуваме, значи.

— Братлета, замириса на бира!... Ама не разбирам откъде?

— Ерьомкин лъха на бира, те с майстора пресушиха преди малко шест бирички.

Вратата на вагона се отвори и надникна кооперативен на вид гражданин.

— Не се блъскайте, граждани — помоли той и от думите му във въздуха се понесе толкова приятна струя, че Ерьомкин, вместо да

попита: „Ботуши има ли?“ — попита:

— Сушена риба има ли?

— Разбира се, хем първо качество — отговори радостно коопспецът.

— Аз за басма съм дошъл.

— Ще прощавате, но басма няма.

— От оная на квадратчетата, няма ли?

— Съжалявам, но няма.

— Американ?

— Прощавайте, но и американ няма.

— Какъв плат имате?

— Бира, кадифена, тъмна.

— Ха-ха-ха!... Хайде, дайте, ако обичате, шест бутилки.

— Ботушите колко струват?

— Много съжалявам, но ботуши няма... Какво? Газ ли? Не продаваме. И газолин не продаваме. Вместо газолин, лелко, мога да ви предложа, „Стенка Разин“ или „Червена Бавария“.

— Изтрябвал ми е твоят „Разин“! Мен за примуса ми трябва.

— За примуси нищо не продаваме.

— Ами тогава що сте се довлекли, дяволи недни?

— Ще ви помоля, бабо, да не псувате.

— Като хвана бутилката, че като замлатя ваште кооператори. Ти стока чакаш, а те пиячка докарали...

— Биричка, ако може, две дузинки.

— Грах няма ли?

— Бира!

— Бира!

— Бира!

— Бира!

— Бира!

— Бира!

* * *

Вечерта, когато гарата потъна в бира до козирката, единственият останал трезвен — кореспондентът — седеше и на лунна светлина (в

лампата нямаше какво да налее) пишеше до „Гудок“:

От името на служителите на нашата гара на Московско–Киевската жп линия моля „Гудок“ да накара заспалия учрежденски профсъюз № 5 и управата на кооперацията да се явят на линията с продукти. В противен случай в знак на протест се отказваме от доброволното членство в кооперацията.

Тлъстата луна си кротуваше на небето, понеже и тя май беше пийнала и намигаше...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.